

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Secunda caussa. Somnus in magistratu diuturnus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

do tentationibus inimicorum pulsantur aut
vincuntur, pudore & timore suffundantur,
nec audeant secreta suorum interiorum ape-
rire: vel certè si aperiant, ignorantia efficit, vt
congrua remedia & salutis consilia habere ne-
queant. Atq; hanc ministrorum Ecclesiastico-
rum ignorantiam astutissimus artifex studio-
sè procurasse videtur, vt eò melius contra sim-
plices triumphet, dum inermes sunt, & ad cer-
tamen inepti. Hoc Dæmonum stratagema di-
uina historia significat: Philistæi in lib. Regū,
^{1. Reg. 13.} callidissimè curârunt, ne esset faber ferrarius
in Israel, qui arma fabricaret: quare effectum
est, vt cùm Philistæi instructa acie ad pugnan-
dum contra filios Israel procederent, solus
Saul & Ionathas eius filius armati inuenti sint.
Simili arte instructi spirituales Philistæi no-
stris temporibus curârunt, vt non sint fabri,
id est, legum interpretes & Doctores in popu-
lo Dei, quiarma cudant quibus fideles muni-
ti, hostes profligent. Fabri rectè intelliguntur
Doctores, vt pulchrè secundum mysticum
fensem tradit Pagninus in Isagoge ad mysti-
cos S. Scripturæ fensus, lib. 3. cap. 1. Ex his cau-
sis sequitur, vt in scientia & moribus in pluri-
bus locis, sicut populus est, sic & sacerdos, vt
Propheta prosequitur:

Secunda caussa. *Somnus in magistra*
tudiu[n]tus.

^{2. Causa}
magistrorum
negligentia.

DVM

DV M Magistratus dormit in vtramq; au-
rem, & oculis clausis pertransit maleficia,
tanquam somnia nihili reputans, sed negligēs,
inimicus homo superseminat zizania, & re-
gnum suū dilatat. Officium enim Pr̄esiden-
tiū tam ex lege diuina, quām humana est,
inquirere scelera & maleficia, vt Respublica
purgetur à malefactorib; ex L. Congruit. ff.
de offic. pr̄esid. & gladium magistratus portat
in vindictam malorum, laudem verò bono-
rum. Quem finem si non attendit, sine causa
gladium portat, & seuerissimum diuinę maie-
statis in se concitat furorem, cùm numerus
impiorum crescat, bonorum verò societas di-
minuatur, scandalum patiatur, atq; peruer-
tur, pr̄esertim cùm maleficorum secta cum
diabolo in hominum subuersionem conspi-
ret, & sicut annulus annulum, ita malefica fo-
ciā trahit, vt ex ipsarum relatione & factis
discimus. Hinc videmus aliquando integrā
familiam infectam, & quod horréndū dictū
matres quandoq; Dæmoni consecrare infan-
tes necdum natos. Ex puniendi tarditate, &
dissimulatione quomodo Deus maximè in
hoc criminē offendatur, ex sacris literis claris-
simè, si oculos aperiamus, perspicimus. Sic-
cūm, cùm fornicatus esset populus cum filia-
bus Moab, & adorasset Deos earum, & Princi-
pes punire dissimulassent, furore concitatus
Dñs dicebat ad Moysem: Tolle cunctos prin-
cipes

Rom. 13.

Num. 25.

cipes populi, & suspende eos contra solem in patibulis, vt auertatur furor meus ab Israël, & occidat vnuſquisq; proximos suos. Qūibus auditis Phinees zelo diuino correptus, vltione sumpta Dominaum placauit, & cessauit plaga à filijs Israël, cùm perijſſent viginti quatuor milia hominum: quanto quæſo, furore Dominus concitatur? quantis plagis afficiemur? (quamuis etiam maximas, vtpote sterilitatis, depopulationis agrorum, famis, pestilentia, & plurimorum periculorum pœnas oculis nostris cernamus) quod Magistratus dissimulet multis in locis fornicari multos cum diabolo, eiq; sacrificia offerre: Deum verum contemni, & nefandis sceleribus irritari, aliaque plurima flagitia, quæ nemo cogitatione comprehendere, nisi à Dæmonie instruatus sit, potest, committi.

Ad hæc, si Dominus præcipit Iudici, vt falsum Prophetam & somniatorem seducentem populum post Deosalienos, sine mora interficiat, & filios Belial cum asseclis suis gladio & ignibus persequatur, & solicite inquirat, ad euertendum furorem suum: *Deut. 13.* Quomodo ira nō commouetur Deus, quod multi iudices somniatores nostros, Magos & maleficos, filios nō solum Belial, sed etiam socios Beelzebub, Beemoth, Astaroth, aliorumq; móstrorum, multis non solum ex vrbibus, sed omnibus locis seducentes ad dæmones, & eorum miseram serui-

seruitutem, somnolentia oppressi desinant
inquirere? Atque cum verba Deuteronomij
maximam vim & Emphasim ad presentem
materiam quasi diuino nutu accommodata
habeant, placet ea subiungere. Si audieris, in-
quit, in vna vribum tuarum, quas Dominus
Deus tuus dabit tibi ad inhabitandum, dicen-
tes aliquos. Egressi sunt filii Belial de medio
rui, & auerterunt habitatores vrbis suæ, atque
dixerunt: Eamus & seruiamus Dijs alienis,
quos ignoratis, quare solicitè, & diligenter rei
veritate perspecta, si inuenieris certum esse,
quod dicitur, & abominationem hanc opere
perpetratam, statim percuties habitatores vr-
bis illius in ore gladij, & delebis eam, omniaq;
quæ in illa sunt, vsq; ad pecora, &c. Congrega-
bis in medio platearum, & cum ipsa ciuitate
succendes, &c. Et non adhæredit de illo ana-
theme quicquam in manu tua, vt auertatur
Dominus ab ira furoris sui, & misereatur tui,
multiplicet quete, sicut iurauit patribus tuis.
Hæc summi legislatoris verba iudices attente
considerent. Audiunt, & experientia cogno-
scunt, filios Belial & aliorum Dæmoniorum
frequentissimè egredi de medio populi, &a-
uertere multos habitatores, atq; inducere ad
sacrificandum Dæmonibus, & in conuentibus
alia abominanda perpetrare, & inueniunt cer-
tum esse, quod dicitur, & tamen non solicite
sed negligenter inquirunt: nec statim, sed tarde

ad ex

ad executionem iustitiæ procedunt, & ex contextu notandum, ad auertendum furorē Domini necessariū esse, ita tales extinguere & delere, vt ne reliquie quidem maneant: tunc Dominus miserebitur, & multiplicabit bona.

Tertia causa est, *Infidelitas.*

QVAE innuitur in c. Epis. 26. q. 5. Quando enim mentem, inquit, per infidelitatem sibi subiugauerit, per multa deuia deducit. Fides enim est scutum, quo mediante homo Christianus potest omnia tela nequissimi ignea repellere: hanc infidelitas, & falsa credulitas labefactant, & dæmonibus portum tentandi aperiunt. Ad infidelitatem reducere possumus superstitionē, quæ infidelitatis quædam protestatio est, per cultum exteriorem: sicuti religio, qua Deo debitum cultum impendimus, fidei veræ signum est. Quare rectissimè S. Bonaventura docet, quod sicut in fide intellectus captiuatur: sic in superstitione errore inflatur & eleuatur. Nec mirum videatur, quod superstitione præludium & quædam dispositio ad maleficia sit, cùm nulla sit superstitionis species, quæ non procedat ex quadam pestifera & dolosa societate cum Dænone. Qui autem tam infelicem societatem contrahit, quomodo non decipietur? Callidissimus est Dæmon, non procedit ab extrimo ad extremum, sed à minimis incipit, & pau-